

A LA MESA DEL PARLAMENT

Com a complement de la sol·licitud de dictamen al Consell Consultiu formulada per tots els Grups parlamentaris en relació al Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (206-00003/07) i d'acord amb allò que estableix l'article 15 del Reglament provisional d'organització i funcionament del Consell Consultiu de la Generalitat de Catalunya, establert pel decret 429/1981 de 2 de novembre, als efectes d'aportar informació i documentació complementària que pugui resultar rellevant per a l'emissió del dictamen, i per precisar els preceptes sobre els que apreciem una eventual manca d'adequació a la Constitució, el Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi demana el parer del Consell Consultiu en relació a les qüestions que s'indiquen a continuació.

Palau del Parlament, 2 d'agost de 2005

Miquel Iceta i Llorens

Portaveu del Grup SOC – CpC

1. La condició política de catalans (art. 11)

En opinió del Grup parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, aquest precepte, en la redacció donada pel Dictamen de la Comissió, planteja un problema d'imprecisió inexcusable en la definició de la condició política de catalans quan es refereix als "ciutadans de l'Estat" (quin?). És per això que el nostre Grup fa seva en aquest punt la dicció del vigent Estatut d'Autonomia, que es refereix als "ciutadans espanyols", considerant-la jurídicament i tècnicament més adequada, extrem sobre el qual demanem el parer del Consell Consultiu.

2. La formulació de les competències compartides (art. 106)

Les competències compartides afecten matèries tan importants com l'educació, la sanitat, l'ordenació econòmica, el medi ambient i el règim local, entre d'altres, i són una tècnica moderna, comuna a quasi tots els sistemes federals consistent en una doble legislació, una llei o norma bàsica de l'Estat i una legislació i normativa de desenvolupament de les Comunitats Autònomes, així com tota l'execució d'aquestes. Els països federals han introduït aquesta categoria en la segona meitat del segle XX per a substituir moltes competències que abans havien estat exclusives perquè el progrés de la igualtat i els drets socials ja no legitimava un tracte desigual als ciutadans en educació, sanitat, etc. pel sol fet de viure en un territori o en un altre de la mateixa federació. La competència compartida significa per tant una col·laboració normativa entre l'Estat i les Comunitats Autònomes, amb l'avantatge que permet l'establiment per l'Estat d'un "mínim comú denominador", en paraules del Tribunal Constitucional, al mateix temps que atribueix un paper decisiu a la Generalitat per a

desenvolupar per llei i reglament, aquelles línies generals o bàsiques de l'Estat, així com realitzar tota l'aplicació.

En l'experiència del sistema autonòmic aquesta categoria competencial ha donat lloc a molts conflictes entre la Generalitat i altres Comunitats Autònomes i l'Estat, per la dificultat d'establir una distinció entre "la legislació bàsica" estatal i el desenvolupament "legislatiu" de les Comunitats Autònomes i encara que el Tribunal Constitucional va introduir la necessitat que les normes bàsiques de l'Estat fossin aprovades per les Corts Generals (STC 69/1988), així com altres criteris materials sectorials, aquestes condicions s'ignoren de vegades i es reproduïxen periòdicament els excessos de la intervenció estatal. El Grup parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi considera que el respecte estatal d'aquesta competència serà eficaç quan es realitzi una reforma constitucional del Senat que permeti la intervenció decisiva de les Comunitats Autònomes en l'elaboració de la legislació bàsica de l'Estat. Però mentre no es faci aquesta reforma, convé avançar en l'articulació d'aquesta competència, protegint al màxim la capacitat d'intervenció de la Generalitat però sense anul·lar la necessària potestat estatal.

El Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi sol·licita al Consell Consultiu el seu parer sobre si la previsió sobre competències compartides que incorpora el Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya trenca aquest equilibri i si, en un afany de protegir l'àmbit de la competència de la Generalitat, aquesta previsió podria impossibilitar a l'Estat per aprovar una legislació bàsica adequada a les matèries que correspon, amb la possible vulneració de la interpretació constitucional realitzada durant aquests anys, no solament en sentències concretes sinó

com a doctrina general del Tribunal Constitucional. Aquesta possible devaluació realitzada de les competències compartides, que acabaria perjudicant els ciutadans de Catalunya en les citades matèries d'educació, sanitat o medi ambient, podria resultar frontalment contrària a la Constitució, tal com s'ha entès la competència en general, i en concret en els punts següents, sobre els quals, el nostre Grup sol·licita el parer del Consell Consultiu:

A. La reducció de la funció de l'Estat a la fixació de "principis, objectius i estàndards mínims" i la qualificació d'aquest tipus de normes com "marc" per a l'actuació de la Generalitat.

La Constitució en el seu art. 149.1 es refereix a aquesta competència amb tres diferents denominacions ("bases", "normes bàsiques" i "legislació bàsica") i juristes molt reconeguts han propugnat la distinció de la intensitat o l'extensió de la intervenció estatal seguint aquesta gradació de bases, normes bàsiques o legislació bàsica, per entendre que la darrera exigeix sempre llei i una reducció a normes generals, la intermèdia permet reglaments executius i una extensió superior, i la primera admet una intervenció fins i tot puntual. El Tribunal Constitucional, que formalment no ha seguit aquesta orientació, sí ha rebutjat expressament que es puguin equiparar els tres conceptes amb "principis" i a més, en una jurisprudència molt prolixa, ha admès que el "comú denominador" de les normes estatals és molt distint segons la matèria a la qual es refereix. Efectivament, sembla lògic que matèries com el règim local es limitin a lleis molt de principis, que la legislació d'educació contingui alguns elements més concrets (per exemple en l'orientació dels plans d'estudi) i que en canvi l'ordenació econòmica o el medi ambient permetin unes normes de més detall.

El Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi es planteja si la reducció que realitza el Dictamen de la Comissió a “principis, objectius i estàndards” podria caure de ple en la interdicció del Tribunal Constitucional d’equiparar bases a principis i resultaria materialment contrària a la pluralitat d’àmbits segons les matèries que es deriva de la doctrina constitucional. D’altra banda, també planteja si podria incórrer en una inconstitucionalitat des del punt de vista formal pel fet d’introduir-se aquesta delimitació de les bases a l’Estatut i no mitjançant una reforma constitucional, en el sentit de poder-se veure afectat el concepte nuclear de “denominador comú”, si altres Estatuts pretenguessin una extensió distinta de la intervenció normativa de l’Estat.

Un exemple pot donar idea de l’efecte que podria tenir la reducció de l’element bàsic a principis. L’última Llei de sanitat (Llei 16/2003, de Cohesió i Qualitat del Sistema Nacional de Salut), que respon plenament a aquesta categoria (149.1.16, bases de la sanitat) té 80 articles dels quals només són “principis” els continguts en l’art. 2 i, obrint al màxim la idea de “principis, objectius i estàndards”, podrien incloure’s els sis articles del Títol Preliminar. Gairebé tota la resta de la Llei, més de 70 articles que regulen les prestacions sanitàries, el diferent tipus de personal, les diverses atencions, etc. seria contrari al futur Estatut de Catalunya i per tant inconstitucional. Aquesta contradicció pren encara més relleu si tenim present que aquesta Llei de sanitat va ser aprovada per la unanimitat dels Grups parlamentaris.

A més de la reducció de tota la legislació bàsica a principis, el precepte afegeix que aquests operen únicament com “marc”, de manera que sembla que pretén reduir encara més l’eficàcia de les línies generals aprovades per l’Estat en les lleis bàsiques, ja que mancarien de força activa que orientés la

legislació autonòmica i realitzarien sols una funció negativa, de límit a la norma autonòmica.

B. El Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi sol·licita també al Consell Consultiu el seu parer sobre si la previsió que estableix "l'atribució a la Generalitat de la integritat de la potestat reglamentària (...) llevat dels casos que estableixen expressament la Constitució i aquest Estatut" podria limitar la funció estatal d'establir un comú denominador en matèries com educació, sanitat, medi ambient, etc. i incorporar un possible defecte d'inconstitucionalitat per afectar el concepte de "bàsic".

En reservar a la Generalitat la integritat de la potestat reglamentària (a banda les excepcions), el redactat donat a aquest precepte pel Dictamen de la Comissió impediria a l'Estat l'aprovació de reglaments en les matèries citades. Això podria significar que serien inconstitucionals moltes normes reglamentàries de l'Estat que la Generalitat (i totes les altres Comunitats Autònomes) han admès pacíficament fins ara. Per exemple, seguint en la competència de sanitat, les prestacions sanitàries que tenen dret a rebre els ciutadans, tot el funcionament (molt correcte, a més d'imprescindible) dels protocols de trasplantaments d'òrgans vitals, els reglaments sobre sanitat animal per plantar cara a l'epidèmia de les vaques boges, la reglamentació tècnico-sanitària dels aliments en els seus aspectes bàsics, així com en els casos de la seva modificació genètica, requeririen l'aprovació de lleis específiques.

Finalment, el Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi sol·licita el parer del Consell Consultiu sobre si l'al·lusió a les excepcions previstes per la Constitució i l'Estatut excediria de la funció que correspon a l'Estatut i resultaria problemàtica ja que petrificaria les excepcions actuals (encara

que cap dels exemples citats no ha estat contemplat en el Dictamen, que tan sols fa referència a la possibilitat d'adoptar "regles" per l'Estat en matèria de caixes, crèdit, universitats, mercats de valors, energia i mines), impedit qualsevol supòsit nou, amb les dificultats que aquest fet podria comportar tenint en compte l'expansió progressiva de les normes comunitàries.

A la vista dels dubtes plantejats en relació a aquesta qüestió, el Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi demana al Consell Consultiu el seu parer sobre l'esmena presentada per aquest Grup pel que fa a la definició de les competències compartides:

"En les matèries que l'Estatut atribueix a la Generalitat de forma compartida amb l'Estat, correspon a la Generalitat la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva, llevat dels casos expressament previstos en aquest Estatut, o que derivin de la Constitució. En l'exercici d'aquestes competències, la Generalitat aprovarà per llei el primer desenvolupament de les normes bàsiques de l'Estat."

3. L'abast de la competència de la Generalitat en matèria de règim jurídic, contractació, expropiació forçosa, responsabilitat i funció pública de la Generalitat i en matèria de règim local (arts. 112, 113, 114 i 155)

D'acord amb el criteri de l'Institut d'Estudis Autonòmics, el Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi considera fonamental el tractament de forma separada de la competència de la Generalitat en matèria d'Administració de

la Generalitat i en matèria de règim local, malgrat que ambdós prenen com a punt de partida l'article 149.1.18 CE.

La proposta inicial de l'Institut d'Estudis Autonòmics per a la competència en matèria d'Administració de la Generalitat en cadascuna de les diferents matèries incloses en aquell precepte (que corresponen als articles 112, 113 i 114 del Dictamen de la Comissió), delimitava dos àmbits: un de competència exclusiva de la Generalitat, vinculat directament amb l'exercici de la potestat d'autoorganització, i un altre de competència compartida, dins dels principis de la legislació bàsica estatal. L'objectiu d'aquest tractament és poder configurar una competència exclusiva en aquestes matèries garantint a la Generalitat la possibilitat de crear un model propi d'administració pública que s'adapti a les necessitats específiques.

Segons aquest plantejament i d'acord amb la seva vinculació directa amb l'exercici de la potestat d'autoorganització, el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi sol·licita del Consell Consultiu les seves consideracions sobre si l'abast de la competència de la Generalitat en matèria d'organització, règim jurídic i procediment i funció pública de la pròpia Generalitat seria superior que el relatiu als ens locals i si, en aquest cas, el tractament conjunt que se n'ha fet al Dictamen de la Comissió podria comportar desajustaments importants des d'un punt de vista constitucional.

Hem sostingut que per efecte de l'article 149.1.18 CE, la competència de la Generalitat en matèria de règim local no pot qualificar-se d'exclusiva i que fins i tot en cas de reconèixer algunes submatèries amb caràcter exclusiu en aquest sector, el llistat hauria de ser taxatiu. Per aquest motiu, seria fonamental conèixer el parer del Consell Consultiu sobre els efectes de la inclusió de l'expressió "en tot cas" que encapçala l'apartat 1 de l'article 155

així com també sobre l'abast de la competència sobre el règim estatutari del personal al servei de l'administració dels ens locals (lletra a de l'art. 114 del Dictamen).

El Consell Consultiu ha tingut ocasió de destacar el paper del legislador estatal i català en els Dictàmens 256 i 261, de 17 de febrer de 2004 en els que recordava que "quan es tracta de legislar sobre qüestions que fan referència directa a la composició, estructura i competències dels ens locals i dels seus òrgans de govern i administració, les comunitats autònomes han de respectar les bases establertes per la legislació estatal ja que es consideren com a aspectes bàsics del règim local la representativitat i estructura dels òrgans de les entitats locals, com també les mateixes nocions d'interessos peculiars, de competències pròpies, de serveis mínims i les potestats decisòries d'aquestes". Més àmpliament, en el Dictamen 135, d'11 de març de 1987, el Consell Consultiu també subratlla que "les competències de l'Estat en matèria de règim local no estan esmentades específicament a l'article 149.1 de la Constitució (CE), en enumerar les que exclusivament li estan reservades per tal de delimitar l'àmbit estatutari de competències autonòmiques; però, en incloure, en el núm. 18, una clàusula referida a les Administracions públiques en general, s'entén -i així resulta dels mateixos Estatuts i de la jurisprudència constitucional- que atribueix competències estatals en matèria de règim local".

Així mateix, entre d'altres, a les Sentències 32/1981 i 124/1989, el Tribunal Constitucional afirma que la *«garantía constitucional [de l'autonomia local] es de carácter general y configuradora de un modelo de Estado, y ello conduce, como consecuencia obligada, a entender que corresponde al mismo la fijación de principios o criterios básicos en materia de organización y competencia»*.

D'acord amb els dubtes plantejats, el Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi sol·licita el parer del Consell Consultiu sobre el tractament de les competències de la Generalitat en matèria de la seva pròpia Administració i en matèria de règim local, definides per aquest Grup en les esmenes presentades als articles corresponents en els termes que es reproduïxen a continuació:

"Article 112. Administració de la Generalitat de Catalunya

1. En matèria d'organització, règim jurídic i procediment administratiu de la seva administració, correspon a la Generalitat:

1.1 La competència exclusiva sobre:

- a) l'estructura de l'administració de la Generalitat, la regulació dels seus òrgans, el funcionament i l'articulació territorial;
- b) les diferents modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa, incloses les formes de personificació públiques i privades;
- c) els mitjans necessaris per exercir les funcions administratives, inclòs el règim dels seus béns de domini públic i patrimonials;
- d) les potestats de control, inspecció i sanció en tots els àmbits materials de competència de la Generalitat.

1.2 En tot allò no previst en els paràgrafs anteriors, la Generalitat té competència compartida dins dels principis que estableixi la legislació bàsica estatal en relació al règim jurídic de les administracions públiques i procediment administratiu comú per tal de garantir el tractament comú dels administrats davant de totes les administracions públiques. En tot cas, aquesta competència inclou l'establiment dels procediments especials per a l'exercici de les diferents potestats administratives.

2. En matèria de funció pública correspon a la Generalitat:

2.1. En matèria de funció pública pròpia correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre l'organització de la funció pública en tots els sectors materials de prestació dels serveis públics de competència de la Generalitat. També li correspon la competència compartida sobre el règim estatutari de llurs funcionaris, que inclou en tot cas la relació jurídica entre l'Administració i el personal funcionari, l'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari i la seva formació.

2.2. En matèria de personal laboral, correspon a la Generalitat la competència exclusiva per adaptar la relació de treball a les necessitats derivades de l'organització administrativa pròpia.

3. En relació als contractes de l'Administració, correspon a la Generalitat:

3.1 La competència exclusiva sobre organització i competències en matèria de contractació dels òrgans de la Generalitat així com sobre les regles d'execució, modificació i extinció dels contractes de l'administració.

3.2 En tot allò no previst a l'apartat anterior, correspon a la Generalitat la competència compartida dins dels principis que estableixi la legislació estatal sobre contractació de les administracions públiques.

4. En matèria d'expropiació forçosa la Generalitat té competència executiva en tot cas per:

a) Regular l'organització i procediments interns expropiatoris i l'exercici de la potestat expropiatòria per l'Administració de la Generalitat.

b) Establir les regles de valoració dels béns expropiats d'acord amb els criteris fixats per l'Estat.

c) Crear i regular un òrgan propi per a la determinació del preu just i fixar el procediment.

5. En matèria de responsabilitat administrativa la Generalitat té competència exclusiva per determinar el procediment i la competència compartida per establir les causes que poden originar responsabilitat, i els criteris d'imputació i d'indemnització aplicables en relació a les reclamacions

adreçades a la Generalitat de Catalunya, dins del sistema de responsabilitat administrativa establert per la legislació estatal.”

“Article 155. Règim local

1. En matèria de règim jurídic, organització i procediment de les administracions locals, correspon a la Generalitat la competència compartida per al desenvolupament de la legislació bàsica estatal, que comprèn en tot cas:

- a) Les relacions entre les institucions de la Generalitat i els ens locals així com les tècniques d’organització i de relació per a la cooperació i col·laboració entre els ens locals, i entre aquests i l’Administració de la Generalitat, incloses les diferents formes associatives, de mancomunació, convencionals i consorciats.
- b) Les potestats pròpies dels municipis i de les altres entitats locals, així com de les funcions públiques d’existència necessària a totes les administracions locals de Catalunya.
- c) El règim dels béns de domini públic, comunals i patrimonials i les modalitats de prestació dels serveis públics.
- d) Els òrgans de govern dels municipis i dels altres ens locals, així com les seves competències, funcionament, règim d’adopció d’acords, relacions entre aquests òrgans (moció de censura i qüestió de confiança) i l’estatut dels seus membres.
- e) L’estructura i funcionament dels òrgans administratius col·legiats de les entitats locals, sens perjudici de la potestat d’autoorganització d’aquestes.
- f) El règim dels òrgans complementaris de l’organització dels ens locals, sens perjudici de la potestat d’autoorganització d’aquestes.

g) Les diferents modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa, l'exercici d'activitats econòmiques i la prestació de serveis, incloses les formes de personificació públiques i privades, sens perjudici de la potestat d'autoorganització d'aquestes.

h) El procediment d'elaboració i aprovació de les normes locals.

i) Els procediments específics per a l'exercici de les diferents potestats i funcions dels ens locals, incloent-hi la realització d'obres, la intervenció i el foment en l'actuació dels particulars, l'exercici d'activitats econòmiques i la prestació de serveis.

2. Amb relació als funcionaris que despleguen les funcions considerades d'existència necessària a totes les entitats locals, correspon a la Generalitat la competència compartida dins dels principis que estableixi la legislació bàsica estatal.

Aquesta competència, en tot cas, inclou la regulació i execució de:

a) L'organització d'aquest personal en cossos i escales.

b) La formació en tots els nivells.

c) El règim de selecció, promoció i provisió de llocs, nomenaments i cessaments, situacions administratives, permisos, vacances i llicències.

d) El règim de retribucions.

e) La jornada laboral, l'ordenació de l'activitat professional i les funcions.

f) El règim disciplinari, inclosa la separació del servei.

g) L'aprovació de l'oferta d'ocupació pública.

h) L'elaboració de les relacions de llocs de treball.

3. En matèria de contractació, expropiació forçosa i responsabilitat patrimonial de les entitats locals, corresponen a la Generalitat les competències que estableix l'article 112 amb relació a l'Administració de la Generalitat.

4. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de règim electoral dels municipis i de les altres entitats locals dins dels

principis de la legislació bàsica estatal i d'acord amb el contingut del títol II, sobre les institucions de la Generalitat.”

4. La competència de la Generalitat en matèria de crèdit, banca, assegurances i mutualitats no integrades en el sistema de seguretat social (art. 121)

El Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, tot i estar d'acord amb el tractament de la competència de la Generalitat sobre crèdit, banca, assegurances i mutualitats no integrades en el sistema de seguretat social que efectua el Dictamen de la Comissió, sol·licita el parer del Consell Consultiu sobre l'adequació de la previsió continguda a l'apartat 1.8 de l'article 121 que atribueix a la Generalitat l'execució de les activitats d'inspecció i sanció corresponents a l'Administració General de l'Estat sobre les entitats que actuïn a Catalunya i la possible afectació de l'art. 149.1.11 CE.

5. La competència de la Generalitat en matèria d'educació (art. 125)

El Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi sol·licita del Consell Consultiu el seu parer sobre el tractament de la competència de la Generalitat en matèria d'educació que incorpora el Dictamen de la Comissió, especialment en relació a la previsió que atribueix la competència exclusiva a la Generalitat per a l'ordenació del sector de l'ensenyament, de l'activitat docent i educativa en general (lletra a de l'apartat 1 de l'article 125) a la llum de l'article 149.1.30 CE.

Així mateix, el Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi sol·licita també el parer del Consell Consultiu sobre la nostra esmena a aquest article i que, amb l'objectiu de mantenir el màxim àmbit possible d'actuació de la Generalitat, proposa:

- Distingir dues submatèries, com feia l'Institut d'Estudis Autonòmics: l'educació obligatòria o que comporta un títol estatal, sobre la què es projecten les competències de l'art. 149.1.30 CE; i la resta d'àmbits que sí poden assumir-se en exclusiva (nou paràgraf 1 de l'article).
- Assumir expressament el caràcter compartit de l'educació obligatòria o referida a un títol estatal (apartat 2 de l'article), a la vegada que es limita la intervenció estatal bàsica al desenvolupament del dret a l'educació.
- Mantenir una sèrie d'àmbits materials que, malgrat tractar-se d'un règim compartit, han de correspondre a la Generalitat. En la mesura del possible, l'esmena del nostre Grup ha mantingut els àmbits resultants del text de la primera lectura, però introduint en alguns subsectors remissions a la legislació bàsica estatal amb la voluntat de configurar-la sempre com un mínim que permeti una regulació addicional pròpia de la Generalitat que pugui desplegar una política pròpia de millora del servei educatiu, respectant però els mínims que exigeix el dret fonamental constitucional. Així, les remissions a la legislació bàsica no són només clàusules que permeten afirmar la constitucionalitat dels preceptes, sinó molt especialment clàusules que redueixen les possibilitats d'intervenció bàsica en aquests àmbits. La seva falta no impediria que en virtut dels arts. 27 i 149.1.30 CE l'Estat acabés intervenint, i, en canvi, permetria incidir positivament en els límits d'aquesta intervenció.
- Així, en matèria de centres docents, les intervencions estatals es configuren necessàriament com condicions mínimes, a les que poden afegir-se noves condicions per part de la Generalitat

- En matèria de foment i ajuts, es permet expressament una política pròpia sempre que es respectin els criteris i ajuts mínims que imposi la normativa estatal
- Igualment, en matèria de finançament, la intervenció estatal es redueix a la fixació de mínims que es vinculin a la creació de centres privats
- Finalment, en matèria de personal es conserven les mencions a la política pròpia de personal, però s'introdueix la referència a les competències estatals sobre funció pública, en els termes dels articles corresponents del propi Estatut d'Autonomia.

D'acord amb els esmentats objectius, el text sobre el que el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi sol·licita també el parer del Consell Consultiu, i que constitueix l'esmena proposada per aquest Grup a l'article 125, és el següent:

"1. En matèria d'ensenyament no universitari, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre els ensenyaments no obligatoris i que no condueixen a l'obtenció d'un títol estatal, així com sobre els centres docents que imparteixen aquests ensenyaments.

2. En relació amb els ensenyaments obligatoris o que condueixen a l'obtenció d'un títol estatal correspon a la Generalitat la competència compartida, en el marc del que estableixin les normes de l'Estat reguladores del dret a l'educació. En tot cas, correspondrà a la Generalitat en aquests àmbits:

- a) L'ordenació del sector de l'ensenyament i de l'activitat docent i educativa en general.
- b) La programació general de l'ensenyament i la definició, regulació i execució de la programació en el seu territori, així com la regulació d'òrgans de participació i consulta dels sectors afectats.

- c) La creació i autorització de centres docents, la definició de condicions mínimes addicionals a les de la normativa bàsica estatal, l'organització i el funcionament dels centres públics i el règim del professorat, d'acord amb les previsions de l'article 114 (funció pública de la Generalitat).
- d) L'ordenació i regulació dels ensenyaments, l'establiment dels plans d'estudis corresponents, inclosa la seva ordenació curricular, amb respecte de les previsions mínimes de la normativa bàsica estatal.
- e) La inspecció educativa; l'avaluació, la innovació i la investigació educatives, i la garantia de la qualitat.
- f) L'establiment del règim de foment, i beques i ajuts a l'estudi per a garantir les condicions d'igualtat en el seu accés, amb respecte dels ajuts mínims que es derivin de la normativa estatal.
- g) La regulació del règim de sosteniment amb fons públics dels ensenyaments del sistema educatiu i dels centres que els imparteixen, respectant les previsions bàsiques en matèria de dret a l'educació i llibertat d'ensenyament.
- h) La regulació de l'estatut jurídic i la selecció del personal docent i de la resta de professionals de l'educació, en els termes previstos a l'article 114 (funció pública de la Generalitat)."

6. La competència de la Generalitat en matèria de treball i relacions laborals (art. 135)

El Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi vol conèixer el parer del Consell Consultiu sobre l'adequació de la redacció donada a l'article 135, especialment en relació a la possible necessitat d'esmentar en cada cas quines són les funcions que pertocquen a la Generalitat en el marc de la seva competència executiva (planificació, organització, gestió, control i inspecció)

i en l'ús de termes com regulació o desenvolupament normatiu en l'àmbit d'una competència executiva.

Amb aquest motiu, el Grup Socialistes –Ciutadans pel Canvi sol·licita també el parer del Consell Consultiu sobre la redacció d'aquest article formulada per aquest Grup i que es reproduïx a continuació:

"1. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de treball i relacions laborals per a la determinació d'un marc de relacions laborals propi, que en tot cas inclou:

- a) planificació, organització, gestió, control i inspecció en matèria de polítiques actives d'ocupació
- b) planificació, organització, gestió, control i inspecció en matèria de qualificacions professionals no integrades en el sistema educatiu
- c) planificació, organització, gestió, control i inspecció en matèria de intermediació laboral
- d) registre i control dels convenis col·lectius al territori de Catalunya
- e) gestió i control dels procediments de regulació d'ocupació i d'actuació administrativa en matèria de trasllats col·lectius en el cas de centres de treball radicats a Catalunya
- f) planificació, organització, gestió, control i inspecció en matèria de prevenció de riscos laborals
- g) sanció de totes les infraccions de l'ordre social
- h) planificació, organització, gestió, control i inspecció en matèria de fixació dels serveis mínims a les vagues en serveis o empreses de Catalunya.
- i) creació dels instruments de conciliació, mediació i arbitratge laborals
- j) determinació amb caràcter anual del calendari de dies festius que ha de regir a tot el territori de Catalunya.

2. Correspon a la Generalitat la competència per a la creació i regulació d'una funció pública inspectora en matèria de treball d'acord amb el que estableix l'article 114 d'aquest Estatut."

7. La competència de la Generalitat en matèria de planificació, ordenació i promoció de l'activitat econòmica (art. 140)

A la llum de les observacions fetes pel propi Institut d'Estudis Autònoms en el seu informe sobre la primera lectura de la proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, el Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi sol·licita del Consell Consultiu la seva opinió en relació al tractament dispensat pel Dictamen de la Comissió a la competència en matèria de planificació, ordenació i promoció de l'activitat econòmica, especialment pel que fa al caràcter exclusiu de la competència per a l'ordenació i la promoció de l'activitat econòmica a Catalunya i la seva adequació a l'article 149.1.13 CE.

8. La competència de la Generalitat en matèria de cultura (art. 145)

L'Institut d'Estudis Autònoms, en el seu informe sobre la primera lectura de la proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, alertava sobre la possible afectació de l'article 149.2 CE per la redacció donada a la competència sobre cultura, especialment en allò referent al caràcter exclusiu de la mateixa també en l'activitat de foment.

Per aquest motiu, el Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi desitja conèixer el parer del Consell Consultiu sobre aquest extrem en la redacció d'aquest

article aprovada pel Dictamen de la Comissió i la seva adequació a l'article 149.2 CE, que atribueix a l'Estat el deure de prestació del servei de la cultura, sens perjudici de les competències autonòmiques en la matèria.

Sobre aquesta qüestió, el Consell Consultiu s'ha pronunciat (Dictamen 100, de 29 de juliol de 1985) subratllant que "en la mesura que l'article 149.2 CE contraposa el mot "Estat" al terme "Comunitats Autònomes", queda clar que el deure i l'atribució de l'Estat de serveis a la cultura s'enuncia molt significativament". El Consell Consultiu, tot i destacar el paper de la Generalitat en l'establiment de les polítiques culturals, afegeix que "la regla constitucional respecte a la interconnexió competencial en matèria de cultura no és la primacia de les competències estatals en perjudici de les autonòmiques, sinó la utilització de més fórmules i mecanismes de col·laboració o cooperació que facin possible un exercici conjunt de les competències implicades, accions comunes o la participació en la formació de les resolucions d'una esfera que afectin l'altra".

Amb aquesta finalitat, el nostre Grup aporta el text de l'esmena presentada a aquest article per tal que el Consell Consultiu pugui avaluar la seva idoneïtat.

"1. En matèria de cultura correspon a la Generalitat:

1.1 La competència exclusiva sobre les activitats artístiques i culturals que es duen a terme a Catalunya, que inclou en tot cas la regulació i les actuacions relatives a la producció i distribució de llibres i publicacions periòdiques en qualsevol suport, la regulació de les sales d'exhibició cinematogràfica, la qualificació de les pel·lícules i altre material audiovisual en funció de l'edat i dels valors culturals i el control de les llicències de doblatge.

1.2 La competència sobre el foment i la difusió de la creació i producció teatral, musical, audiovisual, literària, de dansa, de circ i arts combinades realitzada a Catalunya. A través de la Comissió Bilateral prevista en aquest Estatut, la Generalitat concertarà amb l'Estat les activitats de foment que aquest realitzi en relació a les activitats culturals que es produeixin o desenvolupin en el territori de Catalunya i en relació amb la projecció internacional de la cultura catalana.

2. En matèria de patrimoni cultural correspon a la Generalitat:

2.1 La competència exclusiva sobre el patrimoni cultural de Catalunya i dels béns que l'integren, que inclou en tot cas, la regulació i les mesures destinades a garantir l'enriquiment, l'accés i la difusió d'aquest patrimoni.

2.2 La Generalitat col·laborarà amb l'Estat, amb altres Comunitats Autònomes i amb organitzacions culturals de caràcter internacional, en la defensa i protecció del patrimoni cultural radicat a Catalunya al qual s'apliqui un règim jurídic de protecció supraautonòmic.

3. En matèria d'arxius, biblioteques, museus i altres centres de dipòsit cultural correspon a la Generalitat:

3.1 La competència exclusiva sobre arxius, biblioteques, museus i altres centres de dipòsit cultural que no siguin de titularitat estatal.

3.2 La competència executiva sobre els arxius, biblioteques, museus i centres de dipòsit cultural de titularitat estatal ubicats a Catalunya, que inclou en tot cas la regulació del funcionament, l'organització i el règim de personal d'aquests centres.

3.3 Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre els fons propis de Catalunya ubicats a l'anomenat Arxiu de la Corona d'Aragó o Arxiu Reial de Barcelona. Aquests fons s'integren en el sistema d'arxius de Catalunya. Per a la gestió eficaç dels fons amb altres territoris de la Corona d'Aragó, la Generalitat participa en el patronat de l'Arxiu de la Corona d'Aragó amb les altres Comunitats Autònomes representatives

d'aquells territoris i amb l'Estat a través dels mecanismes que s'estableixin de mutu acord.

3.4 Les inversions de l'Estat en béns i equipaments culturals situats a Catalunya requereixen acord previ de la Comissió Bilateral Estat - Generalitat. Així mateix, aquesta Comissió ha d'informar les adquisicions per qualsevol títol i determinarà el percentatge i els béns que corresponen a la Generalitat."

9. La competència de la Generalitat en matèria d'immigració (art. 147)

El Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi sol·licita al Consell Consultiu el seu parer sobre si considera que l'execució de la legislació estatal i europea en matèria de treball dels estrangers (apartat 1.2 de l'article 147) ha de considerar-se inclosa en la competència estatal en matèria de nacionalitat, immigració, emigració, estrangeria i dret d'asil (art. 149.1.2 CE) o en la matèria de treball i relacions laborals, ja que en el primer cas la Generalitat no disposaria de competències executives en aquest àmbit i la seva adquisició requeriria una transferència de competències via art. 150.2 CE.

A aquests efectes, el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi aporta el text presentat com a esmena a aquest article per tal que pugui ésser objecte de les consideracions del Consell Consultiu:

"En matèria d'immigració correspon a la Generalitat:

1.La competència exclusiva en matèria de primera acollida i integració de les persones immigrades, que inclou:

a) les actuacions socio-sanitàries i d'orientació necessàries durant la seva estada.

b) el desenvolupament de la política d'integració de les persones immigrades en el marc de les seves competències previstes en aquest Estatut i respectant en tot cas els drets reconeguts per la Constitució i les seves lleis de desenvolupament.

2. La participació mitjançant els instruments establerts al títol V d'aquest Estatut en:

a) els actes executius estatals sobre immigració amb especial transcendència per a Catalunya. Aquesta participació inclou en tot cas la intervenció del Govern de la Generalitat en la selecció en origen dels treballadors estrangers amb destí a Catalunya així com la intervenció preceptiva prèvia i d'acord amb les necessitats del mercat laboral de Catalunya en la fixació del contingent de treballadors estrangers. La posició de la Generalitat al respecte serà determinant per a la valoració de les necessitats del mercat laboral a Catalunya.

b) les decisions estatals relatives a les normes sobre estrangeria i acords internacionals en la matèria.”

10. La competència de la Generalitat en matèria d'indústria, artesania, control metrològic i contrastació de metalls (art. 148)

El Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi sol·licita al Consell Consultiu el seu parer sobre l'adequació de la redacció donada a aquest article pel Dictamen de la Comissió especialment en allò relatiu a l'àmbit de la seguretat industrial i la possible comprensió del mateix en la competència estatal derivada de l'article 149.1.13 CE, tenint en compte que l'actual Estatut contempla la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'indústria,

“sens perjudici d’allò que determinin les normes de l’Estat per raons de seguretat, sanitàries o d’interès militar” (article 12.1.2 EAC) i la jurisprudència del Tribunal Constitucional (entre d’altres, les Sentències 203/1992, 14/1994, 243/1994, 175/2003 i 263/1991), que estableix la reserva a l’Estat de la potestat per a dictar les normes relatives a seguretat industrial.

Així mateix, sol·licita el parer del Consell Consultiu en relació a la previsió sobre la competència de la Generalitat per a l’execució dels plans estatals de sectors industrials i reindustrialització.

A aquests efectes, el Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi aporta el text presentat com a esmena a aquest article per tal que pugui ésser objecte de les consideracions del Consell Consultiu:

“1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d’indústria, llevat del que s’especifica a l’apartat 2 d’aquest article. La competència exclusiva de la Generalitat en tot cas inclou l’ordenació dels sectors i processos industrials a Catalunya.

2. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la planificació de la indústria dins dels principis establerts per l’Estat en matèria de planificació general de l’economia i de seguretat de les activitats, instal·lacions, equips, processos i productes industrials, inclosos els vehicles automòbils i la regulació de les activitats industrials que puguin produir impacte en la seguretat o salut de les persones..”

3. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d’artesania.

4. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de control metrològic.

5. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de contrastació de metalls.”

11. La competència de la Generalitat en matèria de promoció i defensa de la competència (art. 152)

L’Institut d’Estudis Autonòmics, en el seu informe sobre la primera lectura de la proposta de reforma de l’Estatut d’Autonomia de Catalunya, alertava sobre la possible afectació de l’article 149.1.13 CE per l’atribució de la competència exclusiva a la Generalitat en matèria de promoció de la competència.

D’acord amb aquesta observació, el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi desitja conèixer l’opinió del Consell Consultiu sobre aquest extrem i aporta, perquè pugui ésser objecte de la consideració del Consell Consultiu, la redacció donada a aquest article per l’esmena presentada pel nostre Grup:

“1. Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència compartida en matèria de promoció i defensa de la competència en l’exercici de les activitats econòmiques que es duguin a terme majoritàriament al territori de Catalunya. Aquesta competència, en tot cas, inclou la regulació i l’execució relatives al control de les concentracions empresarials; la regulació i l’execució sobre control dels ajuts públics; la regulació, la inspecció i l’execució del procediment sancionador i la garantia de la defensa de la competència en l’exercici de l’activitat comercial.

2. La Generalitat participa en els organismes d’àmbit estatal i europeu que tinguin atribuïdes funcions homòlogues.

3. Correspon a la competència exclusiva de la Generalitat l'establiment i la regulació, com a òrgan independent, d'un organisme de defensa de la competència, amb jurisdicció sobre tot el territori de Catalunya, al qual correspon en exclusiva conèixer totes les activitats econòmiques, i produïdes majoritàriament en aquest territori i que alterin o puguin alterar la competència. També li correspon l'establiment, la regulació, la tramitació i la resolució dels procediments que se segueixin davant d'aquest organisme."

12. La competència de la Generalitat en matèria de propietat industrial (art. 153)

El Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi planteja al Consell Consultiu la possibilitat de considerar que la inscripció, la modificació i la renovació dels drets de propietat industrial així com la resolució definitiva de les sol·licituds recau en l'àmbit de la competència estatal en matèria de propietat industrial, tenint en compte la interpretació efectuada pel Tribunal Constitucional de l'article 149.1.9 CE a la Sentència 103/1999.

També el Consell Consultiu s'ha pronunciat sobre aquesta qüestió en el seu Dictamen núm. 154, de 24 de gener de 1989, en el que afirma que "el Registre de la Propietat Industrial, en un sistema competencial que s'articula separant les competències normatives de les executives, constitueix un element necessari i integrador del sistema de marques, la virtualitat principal del qual ha de ser determinar, mitjançant el registre dels actes que hi tenen accés i de la seva publicitat, els efectes definitius i generals relacionats amb el dret de marques, tant pel que fa a l'àmbit intern com respecte al Dret internacional. Aquestes funcions administratives que

realitza el Registre han de correspondre a l'Estat, però amb el benentès que el seu compliment no obsta a la realització per la Generalitat dels actes d'execució que han de constituir la base de la constància registral, és a dir, els que es refereixen a la tramitació dels expedients administratius en la matèria, dictats d'acord amb la normativa estatal i sotmesos a les regles de coordinació que l'Estat pot dictar per tal d'assegurar l'adequada aplicació i interpretació de la seva legislació.”

13. La competència en matèria de sanitat, salut pública, ordenació farmacèutica i productes farmacèutics (art. 157)

El Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi sol·licita el parer del Consell Consultiu sobre l'atribució amb caràcter exclusiu a la Generalitat de la competència sobre ordenació farmacèutica i la possible afectació de la competència estatal per a l'establiment de les bases i la coordinació general de la sanitat (art. 149.1.16 CE), tenint en compte, d'altra banda, que malgrat que el vigent Estatut d'Autonomia la configura com a competència exclusiva, ho fa “sens perjudici d'allò que disposa el número 16 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució”.

D'altra banda, el nostre Grup planteja la possible manca d'adequació de la definició de les bases estatals en aquesta matèria a la realitat del sector i en sol·licita el parer del Consell Consultiu, plantejant la possibilitat que en aquest sector, de forma excepcional, les bases puguin incloure regles més específiques.

A aquests efectes, el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi planteja la següent redacció com a esmena al redactat acollit pel Dictamen de la Comissió, i sol·licita el parer del Consell Consultiu sobre la mateixa:

“1. En matèria de sanitat i salut pública correspon a la Generalitat:

1.1 La competència exclusiva sobre regulació, autorització, avaluació, inspecció i control de centres, serveis i establiments sanitaris, i també la titularitat dels béns adscrits a la Generalitat i afectes als serveis sanitaris públics.

1.2 La competència compartida, en el marc de les normes i decisions bàsiques estatals sobre sanitat en els àmbits següents:

a) Serveis i les prestacions sanitaris, sociosanitaris i de salut mental de caràcter públic.

b) Protecció i promoció de la salut pública en tots els àmbits, inclosa la salut laboral, la sanitat animal amb efectes sobre la salut humana, l'alimentària i l'ambiental i la vigilància epidemiològica.

c) Planificació i coordinació dels recursos sanitaris de cobertura pública i coordinació de les activitats sanitàries privades amb el sistema sanitari públic.

d) La formació sanitària especialitzada.

e) L'ordenació farmacèutica.

2. Correspon a la Generalitat la competència per adaptar les normes estatals en matèria de personal a les especialitats de l'àmbit sanitari, respectant en tot cas les competències bàsiques estatals en matèria de personal de les administracions públiques, d'acord amb l'article 114 d'aquest Estatut.

3. La Generalitat participa de manera efectiva en la fixació de les bases i la planificació i la coordinació estatal en matèria de sanitat i salut pública mitjançant els mecanismes establerts al títol V d'aquest Estatut.

4. Correspon a la Generalitat la competència executiva de la legislació estatal en matèria de productes farmacèutics.”

14. La competència de la Generalitat en matèria d'energia i mines (art. 159)

El Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi planteja al Consell Consultiu la possible manca d'adequació a l'article 149.1.22 CE de la redacció donada a l'article sobre la competència de la Generalitat en matèria d'energia i mines especialment en relació a la previsió de les lletres a i b de l'apartat 1 que estableixen l'exercici per la Generalitat de les activitats d'intervenció, inspecció i control “de totes les instal·lacions existents a Catalunya”.

15. Joc i espectacles (art. 160)

L'Institut d'Estudis Autonòmics, en el seu informe sobre la primera lectura de la proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, alertava sobre necessitat d'incloure un punt de connexió en la redacció donada a l'article relatiu a la competència de la Generalitat en matèria de joc i espectacles ja que no especificava correctament l'abast de la competència de la Generalitat.

En aquest sentit, el Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi sol·licita el parer del Consell Consultiu sobre aquest extrem i aporta la redacció donada pel nostre Grup a aquest article a efectes que pugui ésser objecte de la consideració del Consell Consultiu:

- “1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de joc, apostes i casinos quan l'establiment o el proveïdor del servei tinguin residència o domicili social a Catalunya o bé quan l'activitat es desenvolupi íntegrament a Catalunya. Aquesta competència inclou en tot cas la creació i autorització de jocs i apostes i la seva regulació, així com la de les empreses dedicades a la gestió, explotació i pràctica d'aquestes activitats.
2. La Generalitat participa en els rendiments dels jocs i apostes d'àmbit territorial estatal en funció de la recaptació obtinguda a Catalunya.
3. L'autorització de noves modalitats de joc i apostes d'àmbit estatal requereix acord previ de la Generalitat.”

16. La competència de la Generalitat sobre seguretat pública (art. 163)

El Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi desitja conèixer el parer del Consell Consultiu en relació a la redacció donada pel Dictamen de la Comissió a aquest article i la possible afectació de l'article 149.1.26 CE que estableix la competència exclusiva de l'Estat sobre el règim de producció, comerç, tinença i ús d'armes i d'explosius, especialment en relació al contingut de la lletra d de l'apartat 1.2, que contempla la competència executiva de la Generalitat en matèria de règim de tinença i ús d'armes, municions i explosius.

A aquests efectes, i de la consideració general de l'article 163 del Dictamen a la llum de l'article 149.1.29 CE, el nostre Grup aporta la redacció presentada com a esmena a aquest precepte:

- “1. En matèria de seguretat pública, correspon a la Generalitat:

1.1. La competència exclusiva, en el marc de l'art. 149.1.29 CE, sobre:

a) La definició i regulació d'un sistema de seguretat pública propi de Catalunya.

b) La creació, organització i comandament de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.

c) La coordinació de les policies locals .

1.2. La competència executiva en matèria de seguretat ciutadana i ordre públic i la protecció dels drets fonamentals relacionats amb la matèria que es deriva de l'exercici de l'autoritat governativa, que en tot cas inclou:

a) Les funcions governatives sobre l'exercici dels drets de reunió i manifestació.

b) La lluita contra el frau fiscal.

c) El compliment de les disposicions per a la conservació de la natura, del medi ambient i dels recursos hidràulics.

1.3. La Generalitat participa, a través d'una Junta de Seguretat de composició paritària entre la Generalitat i l'Estat i presidida pel President de la Generalitat, en la coordinació de les polítiques de seguretat i de l'activitat dels cossos policials de l'Estat i de Catalunya, així com en l'intercanvi d'informació en l'àmbit internacional i en les relacions de col·laboració i auxili amb les autoritats policials d'altres països. La Generalitat podrà, d'acord amb l'Estat, incorporar representants en els grups de treball de col·laboració amb les policies d'altres països en què participi l'Estat.

1.4. La Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra té com a àmbit d'actuació el conjunt del territori de Catalunya i exerceix totes les funcions pròpies d'un cos de policia general i integral, en els àmbits de la seguretat ciutadana i l'ordre públic, la policia administrativa, inclosa la derivada de la normativa estatal, la policia judicial i la investigació criminal, incloses les diverses formes de crim organitzat i terrorisme."

17. La competència de la Generalitat en matèria de seguretat privada (art. 164)

El Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi desitja conèixer el parer del Consell Consultiu en relació a la redacció donada pel Dictamen de la Comissió a aquest article i la possible afectació de l'article 149.1.29 CE, especialment en la seva consideració com a competència exclusiva.

A aquests efectes, el nostre Grup aporta la redacció presentada com a esmena a aquest precepte:

“Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la seguretat privada, que inclou en tot cas:

- a) La regulació de la seguretat privada, així com el règim d'intervenció administrativa de les empreses de seguretat i del seu personal que actuïn a Catalunya.
- b) La regulació i el règim d'intervenció administrativa de les persones físiques que realitzin funcions de seguretat i investigació privada en el territori de Catalunya.
- c) La regulació dels requisits i les condicions dels establiments i de les persones físiques o jurídiques obligades a adoptar mesures de seguretat.
- d) La regulació de la formació del personal que realitza funcions de seguretat i investigació privada.
- e) La inspecció i el control de les activitats de seguretat privada que es realitzin a Catalunya.
- f) La coordinació dels serveis de seguretat i investigació privada amb els cossos policials de les administracions catalanes.”

18. La competència de la Generalitat sobre videovigilància i control de so i gravacions (art. 165)

El Grup Socialistes- Ciutadans pel Canvi desitja conèixer l'opinió del Consell Consultiu sobre l'adequació de la previsió relativa a la competència de la Generalitat sobre videovigilància i control de so i gravacions a la llum de l'article 149.1.29 CE, especialment pel que fa a la seva qualificació com a exclusiva i al necessari respecte a la legislació sobre drets fonamentals.

A aquests efectes, el nostre Grup aporta la redacció presentada com a esmena a aquest precepte:

"Corresponen a la Generalitat les competències sobre ús de la videovigilància i de control de so i gravacions o qualsevol mitjà anàleg a Catalunya en l'àmbit públic tot respectant la legislació sobre drets fonamentals."

19. La competència de la Generalitat en matèria d'emergències i protecció civil (art. 166)

El Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi sol·licita el parer del Consell Consultiu en relació a si la consideració de la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'emergències i protecció civil requereix una referència expressa a la competència de l'Estat per a la coordinació en aquesta matèria, tenint en compte que es tracta d'una submatèria inclosa dins la competència en matèria de seguretat pública de l'article 149.1.29 CE.

Per tal de poder ésser objecte de la consideració del Consell Consultiu, el Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi aporta el següent text, formulat com a esmena a aquest precepte:

“1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció civil, que inclou, en tot cas, la regulació, planificació i execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, així com la direcció i coordinació dels serveis de protecció civil, inclosos els serveis de prevenció i extinció d’incendis, sens perjudici de les facultats en aquesta matèria dels governs locals i de la coordinació que correspongui a l’Estat per raons de seguretat pública.”

20. Sistema de finançament (Títol VI)

Per la seva especial rellevància, el Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi sol·licita l’opinió del Consell Consultiu, en relació als articles 156, 157 i 158 CE, sobre el contingut del Títol VI, dedicat al Finançament, tant en la redacció acollida pel Dictamen de la Comissió com en la de l’esmena formulada pel Grup de Convergència i Unió, així com l’efecte sobre el contingut de la Disposició Addicional sobre modificacions de Lleis orgàniques que inclou el Dictamen de la Comissió, fent notar que no esmenta la Llei Orgànica de Finançament de les Comunitats Autònomes.

21. Drets històrics (Disposició Addicional Primera)

La Disposició Addicional Primera incorpora "l'actualització dels drets històrics" de Catalunya com un instrument d'increment de l'autogovern. Aquesta actualització la fonamenten els proposants en la Disposició Addicional Primera de la Constitució i pretenen que afecti matèries que van des del finançament a la seguretat pública, passant pel dret civil, l'educació o el règim local, entre d'altres, matèries totes elles sobre les que el propi Estatut vigent ja va assumir competències i que ara també son assumides en l'articulat contingut en el Dictamen de la Comissió.

Tanmateix, consideren els proposants que la via dels drets històrics permetria assumir de manera íntegra i completa la competència d'aquestes matèries sense necessitat d'atenir-se a la Constitució. D'aquesta manera, els drets històrics esdevindrien un títol autònom d'atribució de competències que s'afegiria en aquest procés d'elaboració del nou Estatut, a una opció ja prou singular com és la que resulta d'acompanyar-lo de transferències i de modificacions de lleis orgàniques. Dues altres Disposicions Addicionals contenen les proposicions de transferències per la via de l'art. 150.2 CE i les reformes de lleis orgàniques que acompanyen el text estatutari que, en tant que mandats al legislador, han plantejat un debat doctrinal no gens pacífic i posen dubtes raonables sobre la seva idoneïtat i àdhuc sobre la seva constitucionalitat, així com sobre les dificultats de la seva tramitació parlamentària conjunta.

El Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi, per aquest motiu, sol·licita el parer del Consell Consultiu en relació a la possible vulneració de la Constitució, per part de la Disposició Addicional sobre actualització de drets històrics, tenint en compte que trobant-se el seu fonament en la Disposició

Addicional Primera de la CE, es plantegen seriosos dubtes sobre la seva aplicació més enllà dels règims forals que van mantenir plena o parcial vigència al llarg dels segles XVIII, XIX i XX. En aquest sentit, i fent una interpretació àmplia de la Constitució espanyola, Catalunya podria invocar aquests drets estrictament en relació al seu Dret Civil propi i a la protecció i promoció de la llengua catalana, tal com ho fa l'esmena presentada pel Grup Socialistes – Ciutadans pel Canvi.

En tot cas, els drets històrics no sembla que es puguin invocar com a títol d'atribució, ampliació o blindatge de competències al marge del sistema de la Constitució o contravenint els seus principis, com nombrosa jurisprudència constitucional avala (STC 123/84, FJ 4; STC 76/1988, de 23 d'abril, FJ 3; STC 159/1993, de 6 de maig, FJ 6).

Reflexió a part mereixeria la defensa per part d'alguns d'una fonamentació historicista de l'autogovern català que entraria en contradicció amb la legitimitat democràtica de l'Estat de Dret sorgit de la Constitució espanyola de 1978 que, precisament, reconeix i garanteix el dret a l'autonomia de Catalunya.

Per tots aquests motius, el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi sol·licita del Consell Consultiu el seu parer en relació a la Disposició Addicional Primera que incorpora el Dictamen de la Comissió i, sol·licita, a efectes d'assegurar el màxim rigor jurídic i constitucional, el parer del Consell Consultiu sobre l'activació, en el marc de l'Estatut, de les previsions de l'article 150.2 CE, i de la inclusió de la previsió de les reformes d'algunes Lleis orgàniques instada des del propi Estatut, que s'avança a incorporar alguns dels efectes perseguits per les reformes que pretén suscitar.